

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2543). คู่มือพัฒนาทักษะการดำรงชีวิต ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กรมวิชาการ. (2545). มาตรฐานการแนะแนว. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). สรุปผลการดำเนินงานแนะแนวตามแผนพัฒนางานแนะแนวของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2535 - 2539) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). แผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กฤษณา สุขสะอาด. (2544). การศึกษาการดำเนินงานบริการแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

กัญญา สุวรรณแสง. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษรวิทยา.

กฤษณี คำชาย. (2544). จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

กฤษณี สุกันทะเกตุ. (2521). ผลจากสิ่งแวดล้อมกับการกระทำความผิดของเด็กและวัยรุ่น. วารสารจิตแพทย์. 22(1), 16 - 17.

จรรยา ลาภศิริอนันต์กุล. (2543). การพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผ่านชุมนุมนักเรียนบ้านโป่ง ราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(สาธารณสุขศาสตร), สาขาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

จิตรา ทองเกิด. (2540). ทักษะชีวิตในโรงเรียน. ใน เอกสารการประชุมวิชาการสุขศึกษาแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

จตุมา สานติชาติศักดิ์. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กระบวนการบริหารการศึกษากับผลการปฏิบัติงานแนะแนว ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

จุลทิพร รามนัญญ์. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมกาฬโรคที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองตะเคียน อำเภอนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงกมล คงเมือง. (2533). ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย. ใน รายงานวิจัย ฉบับที่ 21, กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชุชม และงามตา วสันตานนท์. (2528). ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศน์ที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. ใน รายงานวิจัย ฉบับที่ 26, กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ณิกานต์ โฉมรุ่งเรือง. (2538). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมกาฬโรคที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองปลื้มวิทยา อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ทวีศักดิ์ นพเกษร. (2539). วิฤติสังคมไทย 2540 กับบทบาทวิทยาการกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนเพื่อสังคม ธนาคารออมสิน.

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2541). ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นภเนตร ธรรมบวร. (2541). บทบาทของครอบครัวกับการศึกษา. ใน รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

บุหงา วัฒนะ. (2523). บทบาทของครูในการส่งเสริมสุขภาพจิตเด็ก. กรุงเทพฯ: ประชาศึกษา.

บุญชม ศรีสะอาด สะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว. (2535, กรกฎาคม). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 3(1), 23-24.

ประดินันท์ อุปรมัย. (2532). อิทธิพลของชุมชนต่อพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่น. ใน เอกสาร การสอนชุดวิชา 22305 พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8 นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประดิษฐ์ เอกทัศน์. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. เอกสารการสอนภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว, กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.

ประเทิน มหาพันธ์. (2521). การศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษาศาสตรบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประสิทธิ์ พงษ์อักษร. (2537). การศึกษาการปฏิบัติงานบริการแนะแนวของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสงขลา. ปริญญานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.

ประเสริฐ ดันสกุล และคณะ. (2538). Life skills education ในสถานศึกษา. ใน การประชุม สัมมนาเพื่อหาแนวทางการนำยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตมาใช้ในการป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

ปรียาพันธ์ เถาว์วัฒน์. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางครอบครัว สิ่งแวดล้อมปัจจุบัน กระบวนการทางสังคม กับพฤติกรรมความเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. ใน รายงานการวิจัย ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยการศึกษา กรุงเทพฯ: การศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.

ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ. (2534). ลักษณะจิตสังคมเพื่อสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของวัยรุ่น. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ณัฐศิริ สุขผดุง. (2547). แนวทางของครูและผู้ปกครองในการทำงานร่วมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐวัตร ถุนหงส์. (2544) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อม กับการควบคุมตนเอง และการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ โครงการสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสกา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.

พนม ลิ้มอารีย์. (2541). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พิมพ์ใจ บุญยัง. (2540). การเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย พินเด. (2542). การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เพ็ญศรี หนูเพชร. (2543) การพัฒนาระบบสารสนเทศงานแนะแนวโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยิ่งยง ชูทศศักดิ์. (2539). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กที่มีลักษณะครอบครัวและสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

รจนา สันที. (2547). สภาพการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ระวีวรรณ ชินตระกูล. (2529). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

รัตนา ชัยทิพย์. (2522). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมตอบสนอง ระหว่างบุคคลและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานินพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2527). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: เอกสารการสอนภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุณีย์ ชีรดากร. (2522). การทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: เอกสารการสอน ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิชุดา หุ่นวิไล. (2530). หน้าที่ความรับผิดชอบของครูในความเป็นครู. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2539). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สหวิทยาเขตบางแสน. (2547). สรุปผลการคัดกรองนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสหวิทยาเขตบางแสน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. ชลบุรี: ในรายงานโครงการ, สำนักงานสหวิทยาเขตบางแสน.

สมบูรณ์ บุญฤทธิ์. (2544). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 402 304 ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: สุตรไฟศาล.

สมปอง จันทร์มานิตย์. (ธันวาคม 2535 – มกราคม 2536). อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่น. วารสารแนะแนว, 7(1) 34-35.

สมปอง สุขหอม. (2540). การศึกษาบทบาทการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สมทรง ทิพย์ไกรสร. (2537). การศึกษาเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในการให้บริการแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมลักษณ์ พรหมมีเนตร และฉันทนา จันทร์บรรจง. (2546). การกำหนดคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษานักเรียน และการสร้างรูปแบบการบริหารงานที่ปรึกษานักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2532). การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2540). โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ระยะที่ 2 รายงานฉบับสมบูรณ์ ฉบับที่ 2 รายงานหลัก. กรุงเทพฯ: รายงานโครงการ, สำนักงานบริหารโครงการพัฒนาแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547 ก). ช่วยศิษย์ฝ่าวิกฤตสู่นาคต. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2547 ข). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2547 ค). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2547 ง). คู่มือวิทยากรเครือข่ายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2548). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วันที่ค้นข้อมูล 10 สิงหาคม 2548, เข้าถึงได้จาก [http:// www.moe.go.th](http://www.moe.go.th).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. (2547). มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สหายบล็อกและการพิมพ์.

อรพินทร์ ชูชม และอঞ্জลรา สุขารมณ์. (2533). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับนักเรียนวัยรุ่น. ในรายงานวิจัยฉบับที่ 48. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อุบลรัตน์ สิริยวศักดิ์. (2527). รายงานผลการวิจัย การศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ (ระดับอุดมศึกษา)
ในไทย. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

องค์การอนามัยโลก (1994). *Life skills education for children and adolescents in schools*.
Geneva. Switzerland: WHO.

อังฉรา รัตนโสภ. (2545). ปัจจัยทางด้านครอบครัวและด้านจิตลักษณะบางประการที่สัมพันธ์
กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคาม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Durgin, R. M. (1974, November). A model for managing of career guidance program
in secondary school of Ohio. *Dissertation Abstracts International*, 35(5), 39 A

Krejcie, R. V, & Morgan, D. V. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 608.

Tomson, C. L. (1970, March). Counseling elementary school student: techniques and
proposals, *Journal of Elementary School Guidance and Counseling*, 4, 14 – 20.